

sempatik sistem

sympathetic system

15 . 09 - 15 . 10 . 2022

Başak Kaptan
Evrin Kavcar
Nalan Yırtmaç
Şive Neşe Baydar

küratör / curator Kevser Güler

Sempatik Sistem sergisi alışmaları, Nalan Yırtmaç'ın davetiyle Başak Kaptan, Evrim Kavcar ve şive Neşe Baydar'ın yaklaşık bir yıl önce bir araya gelmesi üzerine başladı. Sanatçıların güncel deneyimlerine beraber bakmak, bir şey üretmek veya bir sergi ortaya çıkarmak hakkında uzun sohbetlerle üretimlerini açarak ve bu süreçte yeni yapıtlar üreterek geçirdikleri ayların ardından, yine Nalan Yırtmaç'ın davetiyle, ben de bu çalışma grubuna yaklaşık dört ay önce dahil oldum. Benim için de, sergi yapmanın formları, sanatçının üretimiyle serginin ilişkileri bağlamında küratöryal sorumluluğun anlamları üstüne düşündüğüm bir dnemeye denk gelen bu daveti sevinçle kabul ettim. O günden sonra konuşmaya ve birlikte düşünmeye beşimiz devam ettik.

Paylaşılan zaman ve mekânda, içinden geçilen ortak toplumsal ve politik aciliyetler kadar, öznel soruların da açıldığı bu karşılaşmalarda, yapma, etme, üretme yollarımızı konu ettik. Birbirinin aklından, sorularından, meraklarından heyecan duyma, yolları beraber açmak ve kat etmek için cesaretlendirme ve kolaylaştırıcı roller üstlenme bu bir aradalığın kuvvet veren yanları olarak öne ıktı. Sanat üretiminin ve sergilerin hızlı tüketim kültürüne tabi olma eğilimi dahi gösterebildiği günümüzde, sanatçıların riskli, şüpheli, güvenli olmayan ama sezgisel olarak kuvvetle çekildikleri yollara beraber ve ayrı ayrı girmeleri konusunda yüreklendirici bir süreç doğdu. Ve sergi bir

temanın etrafında rlmekten çok, birbirine açılmanın, o açıklığa gösterilen ihtimamın ve o açıklıkta birlikte durma niyetinin beslediği bu süreçte kendini buldu.

Sergi adını insan bedeninde tehlike ve stres anlarında aktive olan sempatik sinir sisteminden aldı. Hızlı düşünmeyi ve hareket etmeyi gerektiren anlarda, bu sistem bedende gzbebeklerinin büyüyüp görüşün iyileşmesini, kalp atışlarının hızlanıp vcoda daha hızlı kan pompalanmasını, akciğerlerin oksijen kapasitesinin artmasını, sindirim sisteminin yavaşlayıp enerji tasarrufunun sağlanması ve kas gücünün artmasını da kapsayan bedensel örgütlenmeyi mümkün kılar. Bedeni algıladığı tehdide karşı "savaş ya da kaç tepkisi" için hazırlayan sempatik sistem hayatta kalmaya yönelik biyolojik ve psikolojik yanıtların karmaşık bileşimi. Başak Kaptan, Evrim Kavcar, Nalan Yırtmaç ve şive Neşe Baydar'ın hem sergiledikleri yapıtların irdeledikleri biçimsel ve söylemsel alan hem de bu sergiyi doğuran süreç, tıpkı bu sistemin aktive olduğu "yoğun stres ve tehlike anlarında" olduğu gibi, acil ve elzem yolları keşfetme ve kat etme konusunda olasılıkları beraber düşünmeye davet ediyor. retme ve eylem modellerinin, toplumsal ve öznel etkilerle belirlenen koşullarını oluşturan bir araya gelme mekânı hakkında soru, merak ve eleştiriler etrafında şekilleniyor. Bir aradalık bağlamında fiziksel çevreyle ve mekânla ilişki kurma biçimlerine ve kurulan ilişkilerin kişisel, toplumsal ve politik yanlarına bakmaya ilgi

gösterirken, mekânın hafıza bağlamında yeniden düşünülmesine, mekânı oluşturan canlı ve cansız oluşların etki etme ve etkilenme tarzlarına, insanın müdahalesinin doğurduğu etik ve estetik sorulara eğiliyor.

Bugün, mekân ve fiziksel çevre pek çok aciliyetin kesiştiği gerilimli fay hatlarını düşünmek için katmanlı bir müzakere alanı. Yerleşmeye ilişkin mücadele ve yerinden edilme insan dahil tüm canlılar için git gide artan bir şiddette deneyimleniyor. İklim kriziyle dönüşen yaşam alanları, bu krize bağlı ya da bölgesel savaşların sebep olduğu kitlesel göçler; enerji ve maden endüstrisinin dağa, taş, nehirlere “yatırım alanı” gözüyle bakmasıyla gelen sürgünler; bu istila ve işgallere karşı direnişler; kentlerin yükselen toplumsal gerilimden altyapı sorunlarına, derin yoksullaşmadan kentsel dönüşüme pek çok sebepten yaşanmaz hale gelmesi ve bunu takiben kırsala taşınma gibi bir eğilimin ortaya çıkması; pandemi dolayısıyla kapanmalar, kısıtlamalar ve mekân deneyiminin yeni bir zorunlu mesafe kavrayışıyla dönüşümü, karantinalar ya da yasaklarla kamusal alandan sınırlı iç mekânlara hapsolme... Sempatik Sistem bu tarihsel ve toplumsal deneyimin yarattığı duygu durumunu ve mekân kavrayışını insan vücudunun hayatta kalmaya yönelik cevaplarıyla yakınlaştırmak düşünüyor.

Nalan Yırtmaç, Sempatik Sistem sergisinde Felaket Serisi (2021) ve Komşular: Bina Portreleri Serisi (2020) adını verdiği kapsamlı iki yağlı boya serisiyle beraber, Manzara (2022), Kamuran (2022) ve Maçka Parkı (2022) adlı resimlerini sergiliyor. Nalan, bu resimlerini yapmaya, “Günümüzde bir manzaradan, bir manzara resminden bahsetmek mümkün mü?” sorularıyla yola çıktığını paylaşıyor. Üretiminde çoğunlukla stencil ve akrilik kullanan

sanatçı, bu resimleri için uzun yıllardır kullanmadığı yağlı boyaya yönelir. Sanatçı, çoğunlukla evinde geçirdiği pandemi döneminde, pencereden gördüğü manzaralardan, İstanbul’un dönüşen kentsel ve kırsal peyzajına dair okuduğu haberlerden, madenlerden, kazılardan, yıkımlardan, betonlaşmadan, ormansızlaşmadan, yerel ve küresel kent hareketleri ve ekoloji mücadelesine uzanan duyurulardan, bugünün manzaralarına dair imgeler tahayyül eder. Bütünlüğü şüpheli, bir tehdit altında dağılan ve gelecek olana dair tedirgin edici ihtimalleri yüklenen manzara resimleri böylece ortaya çıkar.

Nalan’ın manzara resimleri bugün doğal fiziksel çevrenin, kentin ve doğanın maruz kaldığı şiddetin gölgesinde, felaket manzaralarına dönüşür. Tüm toplumsal kesimler üzerinde artan baskının, her gün daralan kamusal alanın, rant için yıkılmadık, talan edilmedik yer bırakmayan iktidarın manzaraları görünür olur. Sanatçının çoğunlukla monokrom lekeler oluşturarak uyguladığı parlak ve canlı renkler bu manzaraları hem sıcak hem de gerilimli kılar. Resimler, su baskınlarının, yükselen, genişleyen duvarların, düşen uçakların, dişlerini sıkan adaların, mega inşaat ve altyapı projeleriyle yok olan ormanlardan kaçıp denize atlayan domuzların var oluşuna ve bu oluşu çevreleyen fiziksel ve mekânsal koşullara bakan resimler olarak doğarlar. Ekolojik yıkım karşısında etkin olabilmeye dair huzursuzlukları ve soruları da barındıran bu resimler, bugün insan dahil hayvanlar, bitkiler ve cansız çevreyle bir arada yaşamı kuşatan manzarayı düşünebilmeye dair bir dizi soruyu gündeme getirirler. Evin penceresinden dar bir kadraja görülen dünya, ekolojik yıkımın küreselliğine dair ne söyler? Denizlere kaçan domuzlar, kıyıları aşan kaplanlar, binaları yarıp geçen bitkiler, bir manzarayı bir mücadele alanına mı dönüştürür?

Nalan'ın Sempatik Sistem sergisi sürecinde ürettiği bu resimleri, güncel fiziksel mekânın ve çevrenin, maruz kaldığı şiddet dolayısıyla bir arada var olmayı besleyebilecek bir bütünsellik vaad etmediğine, hayatta kalma mücadelelerinin çokluğuyla parçalan ve dağılan fragmanlara dönüştüğüne ilişkin imgeler sunuyor.

Şive Neşe Baydar, Sempatik Sistem'de bu serginin hazırlık sürecinde tamamladığı Gece Serisi İstanbul (2022) resimlerinden bir seçkiyi sergiliyor. Ev içinden dışarıya bakışın koşulları, olanakları ve kısıtları sorusuna eğilen sanatçı, kentin yapay ışıklarla aydınlandığı gece manzaralarına yoğunlaşıyor. Fakat bu manzaralar, varlığı ve net konumu tam teşhis edilemeyen yansıtıcı yüzeylerin müdahaleleriyle dönüşüyor. Dikkatle bakıldığında, bakılan peyzajın bir cam ardından görüldüğü, bu cama civardaki başka camların, aynaların, çeşitli yansıtıcı yüzeylerin ve ışıkların yansımasının düştüğü, bu yansımaların çoğalarak saçıldığı fark ediliyor. İç mekân ve dış mekân bu resimsel yüzeylerde bir arada var oluyorlar. Manzara çift görmelerle katlanıyor, görüntüler kayıyor, yapay ışığın bir performansına dönüşüyor. Kâğıt üzerine yağlı boya kullanarak yaptığı kontrastı yüksek bu resimlerde sanatçı mesafeye ve yakınlığa dair düşünmeye davet eden şüpheli bir boşluk oluşturuyor ve perspektifsiz bir derinlik imgesi doğuruyor.

Bir arada oluşun ve bir yerle ilişkinin mekânına hiyerarşik bir perspektif kurgusu olmadan derinleşebilen, çoğullaşabilen bir mekânsal imge önerisiyle yaklaşan Şive Neşe, son yıllarında gece ve yapay ışık kaynakları konusuna odaklanır, aynı zamanda ışığın yansıması, kırılması, aydınlattığı ve karanlıkla bıraktığı yerler ve gölgeler sanatçının eğildiği diğer meseleler olurlar. Aydınlığın sağladığı

görünmenin, şiddetli aydınlatmaların, şeylerin, mekânların veya kentlerin gerçekliğine dair yanıltıcı, hatta işgalci imgeler doğurduğunu düşünen sanatçı, bu açık seçik olma iddiasında olan aydınlatılmış yerlerin görünmez kıldıklarına bakmaya davet eder. Işık görünür kıldığı kadar körleştirmektedir. Tasarlanan aydınlatmalar, mekânı kullanıma yönelik ya da temsile ilişkin kararlara tabi olurken, sınırları, geçişleri, kaygan alanları, işlevsiz boşlukları yok sayar. Şive Neşe'nin resimlerinde, yansıtıcı yüzeyler, balkonlar, merdivenler, pencereler, fiziksel olarak parçası oldukları mekândan taşıp yansımalarıyla başka mekânsal kurgularda da yerlerini alırlar ve mekânsal sınırlar irdelendikçe belirsizleşir.

Sanatçının, Gece Serisi'yle iç mekân, dış mekân ve yüzey arasında yarattığı bu geçişlilik, bakılan mekâna göre izleyicinin yerinin neresi olduğunu da şüpheli hale getirir. Bir arada oluşu çevreleyen bu fiziksel mekân kavrayışına izleyici de bir bakıma belirsiz bir konum önerisiyle dahil edilir. Mekân, kent çoğalır ve aydınlığın şiddetiyle şeffaflaşmaya, mutlak bir görünürlüğe teslim olmaya direnirken, resme bakan özne de kendi konumunu tartmaya davet edilir. Paylaşılan bir mekânda, görme ve görülmenin sorumluluklarına dair eleştiriler de gündeme gelir.

Pratiği, çeşitli teknikleri ve mecraları kullanarak ürettiği zaman temelli yapıtları kapsayan Başak Kaptan, Sempatik Sistem'de iki çalışmasını gösteriyor, Yolcu Koltuğu (2022) ve Günün Tortusu (2022). Her iki yapıtta da hareketli görüntünün bir formu olan animasyonun zamansallığı ve mekânsallığına ilişkin soru ve önerileri gündeme getiriyor. Yolcu Koltuğu'nda sanatçı, Cumhuriyet'in 10. yılı vesilesiyle Atatürk'ün SSCB'den bir film ekibine sipariş verdiği, "Türkiye'nin Kalbi Ankara" (1934)

filmini ele alıyor ve filmde İstanbul'un gösterildiği anlara eğiliyor. Film ekibinin Boğaz'da gezip detaylı sahil şeridi çekimleri yaptığı karelerde, o dönem İstanbul'da günlük yaşamın denizle yoğun ilişkisi Başak'ın ilgisini çekiyor. Boğaz'da çok sayıda kürekli tekne ve kıyılardaki kalabalık, kentin suyla ilişkisi hakkında bugün izini sürmekte zorlandığımız bir yaşam pratiğini görünür kılıyor. Başak, Boğaz'daki yaşamı kaydetmiş bu manzaralardan bir seçkiyle yeni bir film şeridi oluşturmak üzere bir kolaj yapıyor. Manzara parçalarını boş banyo edilmiş orta format film üzerine çizip oluşturduğu bu yeni filmi hareketli iki bobinin döndürdüğü bir loop halinde sergiliyor. Filmin hemen önünde ise, lazer kesim pleksiden üretilmiş, sarsıntılı bir arabanın penceresinden bu manzaraya bakan bir kız çocuğu bu hareketli animasyon heykelini tamamlıyor. Bir bakıma Başak Kaptan, izleyiciyi de bu çocuğun yanındaki koltuğa oturtuyor ve kolaj manzaraya, hareketli bir arabanın içinden bakmayı öneriyor. Başak'ın Sempatik Sistem sergisi çalışmalarında ilk kez denediği bu teknik, yapıtın sergilendiği sergi süresi boyunca bir katman daha kazanıyor. Kolaj film şeridi, loop halinde dönerken film şeridini sabitleyen iki çubuğa sürtünüyor ve bu temas noktalarında çizim aşınıyor. Bir bakıma her dönüşte kendini silen bir işe dönüşen yapıt, mekânın zamansal kayganlığına, unutmaya ve tarihsel bir anın imgesinin kalıcılığına dair soruları da davet ediyor. İstanbul'un 1934'teki bu filmdeki ideolojik temsilinden sade gündelik yaşam pratiklerini çekip çıkaran sanatçı, gösterim biçimini günümüzden olası bir seyir anını dahil ederek kurguluyor, araba penceresinden bakan bir çocuğu sahneye dahil ediyor.

Başak'ın sergilediği ikinci yapıt ise Günün Tortusu (2022). Bu yapıt sanatçının mumla islendir-

diği sekiz cam yüzeye kazıdığı bir sandalye imgesi ve bu sandalyenin ayakları altına yerleşmeye çalışan tavşanları gösteriyor. Her karede sandalye biraz hareket etmiş halde görünüyor ve sandalyenin hareketine cevap verir gibi tavşanlar da hareket edip başka biçimlerde konum alıyorlar. Olası bir animasyonun ardışık karelerini de anımsatan çalışma, sandalyenin hareketi ve tavşanların telaşlı yer edinme çabasıyla yerleşmeye dair soruları beraberinde getiriyor. Bir mekânın yer edinilmesi hangi koşullarda, hangi kararlarla mümkün olur? Mekânın yeniden örgütlenmesinde eşyayla ve başka canlılarla ilişkileri nasıl irdeleyebiliriz?

Evrin Kavcar, Sempatik Sistem'de, Nalan, Başak ve Neşe ile bir araya geldikleri dönemi de kapsayan, yaklaşık yedi yıla yayılan deneyimini paylaştığı iki yapıtını izleyici ile paylaşıyor. Asabiye Ziyaretleri (2022) ve Ruh Defterleri (2022). Plastrin heykellerden oluşan Asabiye Ziyaretleri, İstanbul'da çeşitli ruh ve sinir hastalıkları hastanelerine ait mekânsal ve mimarî parçalardan yola çıkıyor. Bu parçalara, sanatçının deneyimine dair başka referanslar sızıyor, fiziksel mekânla ilişkisi belirsizleşen, dağılmayla kurulma arasında bir belirmeyi görünür kılan heykeller ortaya çıkıyor. Bakırköy Ruh ve Sinir Hastanesi'nin havuzu bir yunusla buluşuyor; Düşünen Adam heykeli Milo Venüsü gibi sol kolu ampüte protez keçimsi bir figüre evriliyor. Psikiyatrik veya nörolojik tedavi süreçlerinde, mekân kavrayışlarının gösterdiği çeşitliliğe dair de düşünmeye davet eden yapıt, mekânsallığın fizikselliğine dair soruları da gündeme getiriyor. Öyle ki bu yoğun tedavi süreçlerinde hastalar, aynı anda hem hastanenin mekânsal, fiziksel koşullarını deneyimliyor hem de bambaşka yerlerin mekânsallığına açılıyorlar. Deneyimledikleri hastalığa göre türlü

formları olan, bu ortaklaşılmayan kendilerine has mekânları tüm detaylarıyla tarif de edebiliyorlar. Fiziksel mekânsal koşulları reddetmenin şiddetli bir biçimi olarak da kavranabilecek bu deneyimler olgusal koşullara isyanın, direnişin güçlüklerle yazılmış bir hali olarak da öne çıkıyor.

Evrin'in ikinci yapıtı Ruh Defterleri, ise 2020-22 yılları arasında yaptığı çizimlerden oluşan bir seçki. Bu çizimler, kâğıdı kat ederken bedensel bir mekân fikrine dair çağrışımları beraberinde getiriyor. Bazıları biyoloji kitaplarından hatırladığımız organel çizimlerini, bazıları henüz keşfedilmemiş canlıları, bazıları bir bedene çok yakından bakan mikroskobik bir takım görüntüleri hatırlatan çizimler, Evrim'in yedi yıla yayılan sürecine dair, belirsiz fakat ısrarlı bir biçimde mekanı, anı, yeri kat etme izleri olarak da okunabilir. Bir ormanın içerdiği sayısız mikroorganizma, bir bedenin kapsadığı sonsuz sayıda canlı ve bu canlı yaşamın süreçleri, yoğun ve şiddetli bir dönemin zihinde oluşturduğu kapsanamaz hareket, akış, beliriş ve kayboluş, Ruh Defterleri'nde çizgisel bir dille açığa çıkıyor. Bir ormanın, bir bedenin, bir zihnin tekilliği içindeki çokluk ve bu çokluğun biraradılığı olanaklı kılan mekânsallığı, boşlukları ve mesafesi paylaşıyor.

Mekân ve fiziksel çevre deneyiminin tekil ve çoğul, bireysel ve toplumsal etkilerine eğilerek bir aradalık bağlamında kamusal alanın ve paylaşılan ortaklıkların güncel olanaklarını kat eden Sempatik Sistem, Başak Kaptan, Evrim Kavcar, Nalan Yırtmaç ve Şive Neşe Baydar'ın bir yıla yakın ortak çalışmasıyla doğdu. Duyusal, bedensel ve algısal bakımdan kesintisiz bir tehdit deneyiminin baskısı durumunda, tıpkı sempatik sinir sisteminin çalışma biçimindeki gibi hayatta kalma ve birlikte güç kazanma yollarını nasıl inşa edebileceğimize dair sorular bu düşünme

ve üretme sürecinin temel ilgilerini oluşturuyor. Sanatsal üretimin ihtimam etiğinden beslenen bir bir aradalık dahilinde nasıl mümkün olabileceği, yeni ortak duyumsama biçimlerine dair ayrı üretim süreçlerini kat ederek fakat birlikte neler önerilebileceği Sempatik Sistem'in izini sürdüğü temel sorular olarak öne çıkıyor. Bu biraradılığın mekansal koşulları sanatçıların yapıtları üstünden kent ve çevre adaletiyle, müşterek mekânların temsiline ve onlara bakışın politikasıyla, eşyanın yeri ve hareketiyle, ve mekânsallığın bedensel ve zihinsel oluşuyla birlikte ele alınıyor.

Kevser Güler

Contemplations on the exhibition Sympathetic System began when Başak Kaptan, Evrim Kavcar and Şive Neşe Baydar came together about a year ago upon the invitation of Nalan Yırtmaç. After months spent by the artists looking at their current experiences together, having long conversations about producing something or putting together an exhibition, opening up their productions and producing new works in the process, I joined this working group about four months ago, again upon Nalan Yırtmaç's invitation. I accepted this invitation with joy, as it coincided with a period when I was thinking about the forms of making exhibitions, the meanings of curatorial responsibility in the context of the relationship between the artist's production and the exhibition. From that day on, the five of us continued to talk and think together.

In these encounters through collectively shared time and space, where subjective questions as well as common social and political urgencies were raised, we discussed our ways of doing, making and producing. Being excited by each other's minds, questions and curiosities, and taking on encouraging and facilitating roles to open and travel the paths together came to the fore as the empowering aspects of this togetherness. In today's world, where art production and exhibitions can even tend to be subordinated to the culture of rapid consumption, a process was born that encouraged artists, together and separately, to take risky, suspicious, unsafe but intuitively strongly drawn paths. And rather than weaving around a theme, the exhibition found itself in this process of opening up to each other, the care for that openness and the intention to stand together in that openness.

The exhibition is named after the sympa-

thetic nervous system in the human body, which is activated in moments of danger and stress. In moments that require quick thinking and action, this system enables bodily organization, including dilated pupils and improved vision, accelerated heartbeat and faster blood pumping, increased oxygen capacity of the lungs, slowed digestion and energy conservation, and increased muscle strength. The sympathetic system, which prepares the body for a "fight or flight response" to a perceived threat, is a complex combination of biological and psychological responses to survival. The aesthetic and discursive space explored by the works of Başak Kaptan, Evrim Kavcar, Nalan Yırtmaç and Şive Neşe Baydar, as well as the process that gave birth to this exhibition, invite us to think together about the possibilities of exploring and traversing emergency and essential paths, just as in "moments of intense stress and danger" when this system is activated. The exhibition is shaped around questions, curiosities and critiques about the space of being together, which suggests conditions for models of production and action determined by social and subjective effects. While it is interested in looking at the ways of relating to the physical environment and space in the context of being together and the personal, social and political aspects of the relationships established, it addresses the rethinking of space in the context of memory, the ways in which the animate and inanimate beings that make up space affect and are affected, and the ethical and aesthetic questions embedded in human intervention.

Today, space and the physical environment is a layered negotiation area for thinking about the tense fault lines where many urgencies intersect.

The struggle for settlement and displacement is being experienced with increasing intensity by all living beings, including humans. Habitats transformed by the climate crisis, mass migrations caused by this crisis or regional wars, deportations caused by the energy and mining industry's conception of mountains, stones and rivers as "investment areas", and resistances against these invasions and occupations; cities becoming uninhabitable for many reasons ranging from rising social tension to infrastructure problems, from deep impoverishment to urban transformation, and the subsequent tendency to move to the countryside; lockdowns, restrictions and the transformation of the experience of space with a new understanding of necessary distance due to the pandemic, confinement from public space to limited interior spaces through quarantines or bans... Sympathetic System considers the emotional state and the understanding of space created by this historical and social experience, by converging it with the human body's responses to survival.

In the exhibition Sympathetic System, Nalan Yirtmaç presents two comprehensive oil paintings titled Disaster Series (2021) and Neighbors: Series of Building Portraits (2020), as well as Landscape (2022), Kamuran (2022) and Maçka Park (2022). Nalan shares that she set out to create these paintings with the question "Is it possible to talk about a landscape, a landscape painting today?". The artist, who mostly uses stencil and acrylic in her practice, for these paintings returns to oil paint, which she has not used for many years. The artist imagines today's landscapes from the scapes she sees from her window, the news she reads about the transforming urban and rural landscape of Istanbul,

mines, excavations, demolitions, concretization, deforestation, announcements about local and global urban movements and ecological struggles during the pandemic period, which she has mostly spent at home. Landscapes of questionable integrity, disintegrating under threat and burdened with unsettling possibilities of what is to come, thus emerge.

Today, Nalan's landscape paintings turn into catastrophic landscapes in the shadow of the violence to which the natural physical environment and the city are subjected. The landscapes of the increasing pressure on all social segments, of the shrinking public space, of the government that leaves no place untouched and plundered for economic rent become visible. The artist's bright and vivid colors, mostly applied by creating monochrome layers, make these landscapes both warm and tense. The paintings are born as paintings that look at the existence of floods, rising and expanding walls, airplanes crashed, islands clenching their teeth, pigs jumping into the sea to escape from forests destroyed by mega construction and infrastructure projects, and the physical and spatial conditions surrounding this existence. These paintings, which also contain uneasiness and questions about being active in the face of ecological destruction, raise a series of questions about being able to contemplate the landscape that today surrounds coexistence with animals, plants and the inanimate environment, including humans. What does the world seen through a narrow frame from the window of the house say about the global nature of ecological destruction? Do pigs escaping to the seas, tigers crossing the coasts, plants breaking through buildings turn a landscape into a site of

struggle? Nalan's paintings, produced during the process of the exhibition *Sympathetic System*, offer images of how the contemporary physical space and environment, due to the violence it has been subjected to, no longer promises a unity that can foster living together, but has turned into fragments that disintegrate with the multiplicity of struggles for survival.

In *Sympathetic System*, Şive Neşe Baydar presents a selection of paintings from her *Night Series Istanbul* (2022), which she completed in preparation for this exhibition. Addressing the question of the conditions, possibilities and limitations of looking out from inside the house, the artist focuses on night landscapes where the city is illuminated by artificial lights. However, these landscapes are transformed by the interventions of reflective surfaces whose presence and precise position cannot be identified. Looking carefully, one realizes that the landscape is seen through a glass, and that the reflections of other glasses, mirrors, various reflective surfaces and lights in the vicinity fall on this glass, and that these reflections multiply and scatter. Interior and exterior coexist on these pictorial surfaces. The landscape is folded with double visions, the images shift, turning into a performance of artificial light. In these high-contrast oil on paper paintings, the artist creates a suspicious void that invites us to think about distance and proximity, and creates an image of depth without perspective.

Şive Neşe, who approaches the space of being together and relationship with a place by proposing a spatial image that can deepen and multiply without a hierarchical perspective, focuses on night and artificial light sources in her recent

years, while the reflection and refraction of light, the places it illuminates and leaves with darkness and shadows become other issues that the artist addresses. The artist believes that the visibility provided by light, the intense illumination, creates misleading, even invasive images of the reality of things, places or cities, and she invites us to look at what these supposedly clear illuminated places render invisible. Light blinds as much as it makes visible. While the designed lightnings are subject to decisions regarding the use or representation of the space, they ignore borders, transitions, slippery spaces, dysfunctional voids. In Şive Neşe's paintings, reflective surfaces, balconies, stairs, windows, overflow from the space they are physically a part of, and take their place in other spatial constructions with their reflections, and spatial boundaries become indistinct as they are scrutinized.

The transience that the artist creates between interior space, exterior space and surface with *Night Series* makes the location of the viewer's place in relation to the space being viewed doubtful. In a way, the viewer is included in this conception of physical space surrounding coexistence with an ambiguous suggestion of a position. While the space, the city multiplies and resists becoming transparent and surrendering to an absolute visibility with the violence of light, the subject looking at the painting is invited to weigh his own position. In a shared space, criticisms about the responsibilities of seeing and being seen also come to the fore.

Başak Kaptan, whose practice encompasses time-based works using various techniques and media, presents two works in *Sympathetic System*, *Passenger's Seat* (2022) and *Residue of the Day*,

(2022). In both works, she raises questions and suggestions about the temporality and spatiality of animation, a form of moving image. In *Passenger's Seat*, the artist takes up the film "Ankara, the Heart of Turkey" (1934), that was commissioned by Atatürk to a film crew from the USSR on the occasion of the 10th anniversary of the Republic, and focuses on the moments in which Istanbul is shown in the film. Başak is intrigued by the intense relationship between the sea and the daily life in Istanbul at the time, as the film crew walks along the Bosphorus and shoots detailed coastline shots. The large number of rowing boats on the Bosphorus and the crowds on the shores make visible a daily life practice about the city's relationship with the water that is difficult to trace today. Başak makes a collage with a selection of these landscapes that record life on the Bosphorus to create a new filmstrip. She draws fragments of the landscapes on blank developed medium format film and exhibits this new film as a loop rotated by two moving reels. Just in front of the film, a girl made of laser-cut plexiglass, looking out of the window of a shaky car, completes this animated sculpture. In a way, Başak Kaptan puts the viewer in the seat next to this child and suggests looking at the collage landscape from inside a moving car. This technique, which Başak tried for the first time in the *Sympathetic System* exhibition, gains another layer during the exhibition. As the collage film strip rotates in a loop, it rubs against the two rods fixing the film strip and the drawing erodes at these points of contact. In a way, the work becomes a work that erases itself with each rotation, inviting questions about the temporal slipperiness of space, of forgetting and the permanence of the image of a historical moment. The artist, who

extracts simple daily life practices from the ideological representation of Istanbul in this 1934 film, constructs the mode of presentation by including a possible viewing moment from the present day, including a child looking out of a car window in the scene.

The second work exhibited by Başak is titled *Residue of the Day*, (2022). This work shows the image of a chair drawn by the artist on eight glass surfaces that she has sooted by burning a candle, and rabbits that are trying to settle under the legs of this chair. In each frame, the chair appears to move slightly, and the rabbits move and reposition themselves in response to the movement of the chair. Reminiscent of the successive frames of a possible animation, the work raises questions about settlement through the movement of the chair and the rabbits' frantic attempt to gain a foothold. Under what conditions and with what decisions is it possible for a space to become a dwelling place? How can we examine the relations with objects and other living beings in the reorganization of space?

In *Sympathetic System*, Evrim Kavcar shares two of her works with the audience, in which she shares her experience spanning nearly seven years, including the period when she came together with Nalan, Başak and Neşe. *Mental Visits*, (2022) and *Soul Notebooks*, (2022). Composed of plastrin sculptures, *Mental Visits* is based on spatial and architectural fragments from various mental health and neurological diseases hospitals in Istanbul. These fragments are infiltrated by other references to the artist's experience, resulting in sculptures whose relationship with the physical space becomes indistinct, making visible an emergence between disintegration and establishment. The

pool of Bakırköy Psychiatric Hospital meets a dolphin; the Thinking Man sculpture evolves into a prosthetic goat-like figure with an amputated left arm like the Venus of Milo. Inviting us to think about the diversity of conceptions of space in psychiatric or neurological treatment processes, the work also raises questions about the physicality of spatiality. So much so that during these intensive treatment processes, patients simultaneously experience the spatial and physical conditions of the hospital and open up to the spatiality of completely different places. They can also describe in detail these non-common, unique spaces, which have various forms depending on the disease they experience. These experiences, which can also be understood as an intense form of rejecting physical spatial conditions, stand out as a form of rebellion and resistance to factual conditions, written with difficulties.

Evrin's second work, *Soul Notebooks*, is a selection of drawings she made between 2020-22. These drawings evoke the idea of a corporeal space as they fold over the paper. The drawings, some of which recall drawings of organelles we remember from biology textbooks, some of undiscovered creatures, some of microscopic images looking very closely at a body, can also be read as traces of the process of treatment that spans seven years, of the vague but persistent traversing of spaces and places. The countless microorganisms contained in a forest, the infinite number of living beings contained in a body and the incomprehensible movement, flow, appearance and disappearance created in the mind in and through an intense period, are revealed in a language of lines in *Spirit Notebooks*. The multiplicity within the singularity of a forest, a body, a mind, and the spatiality, gaps and

distance of this multiplicity that makes coexistence possible are depicted subtly.

Exploring the singular and plural, individual and social effects of the experience of space and the physical environment, and exploring the contemporary possibilities of public space and shared partnerships in the context of togetherness, *Sympathetic System* was born out of a year-long collaboration between Başak Kaptan, Evrim Kavcar, Nalan Yırtmaç and Şive Neşe Baydar. Under the pressure of an uninterrupted experience of threat in sensory, bodily and perceptual terms, questions about how we can build ways of surviving and empowerment together, just like the way the sympathetic nervous system works, constitute the main interests of this process of thinking and producing. How artistic production can be possible through a togetherness nourished by ethics of care, and what can be proposed for new forms of shared senses together but by going through separate production processes, stand out as the main questions that *Sympathetic System* traces. Through the works of the artists, the spatial conditions of this coexistence are addressed with critiques tackling urban and environmental justice, the politics of representing and looking at common spaces, the place and movement of things, and the corporeal and mental references of spatiality.

Kevser Güler

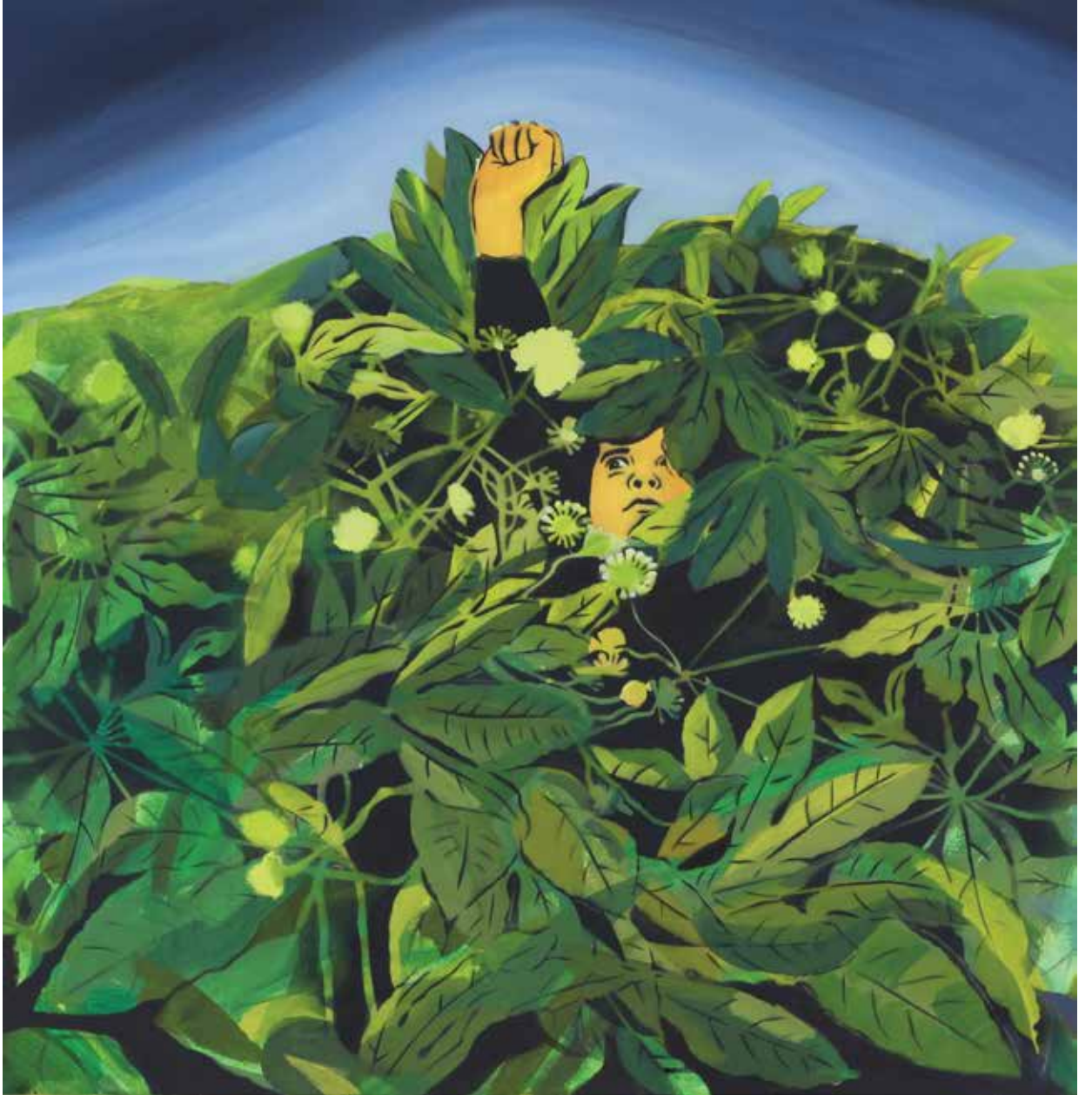
Nalan Yırtmaç
Komşular Serisi / Neighbours Series, 2020

35 x 50 cm
Tuval üzerine yağlı boya
Oil painting on canvas

Nalan Yırtmaç
Komşular Serisi / Neighbours Series, 2020

35 x 50 cm
Tuval üzerine yağlı boya / Oil painting on canvas

Nalan Yırtmaç, İsimsiz / Untitled, 2022, 80 x 80 cm, Tuval üzerine yağlı boya / Oil painting on canvas

Nalan Yırtmaç
Portre / Portrait, 2021

35 x 50 cm
Tuval üzerine yağlı boya
Oil painting on canvas

Nalan Yırtmaç
Felaket Serisi / Disaster Series, 2020

50 x 35 cm
Tuval üzerine yağlı boya / Oil painting on canvas

Nalan Yırtmaç
Maçka Parkı / Machka Park, 2022

55 x 41 cm
Tuval üzerine yağlı boya
Oil painting on canvas

Nalan Yırtmaç
Kamuran, 2022

50 x 40 cm
Tuval üzerine yağlı boya
Oil painting on canvas

Nalan Yırtmaç
Felaket Serisi
/ Disaster Series, 2020

50 x 35 cm
Tuval üzerine yağlı boya
Oil painting on canvas

Nalan Yırtmaç
Felaket Serisi / Disaster Series, 2021

20 x 20 cm
Tuval üzerine yağlı boya / Oil painting on canvas

Felaket Serisi /Disaster Series, 2022
116 x 88 cm Tuval üzerine yağlı boya
Oil painting on canvas

Felaket Serisi /Disaster Series, 2017
20 x 20 cm Tuval üzerine yağlı boya
Oil painting on canvas

Felaket Serisi /Disaster Series , 2021
40 x 40 cm Tuval üzerine yağlı boya / Oil painting on canvas

Nalan Yırtmaç
Felaket Serisi / Disaster Series, 2020

50 x 35 cm
Tuval üzerine yağlı boya / Oil painting on canvas

35 x 50 cm
Tuval üzerine yağlı boya / Oil painting on canvas

Felaket Serisi / Disaster Series, 2021

35 x 25 cm
Tuval üzerine yağlı boya
Oil painting on canvas

Felaket Serisi / Disaster Series, 2020

30 x 30 cm

Tuval üzerine yağlı boya / Oil painting on canvas

Felaket Serisi / Disaster Series, 2021

25 x 35 cm

Tuval üzerine yağlı boya / Oil painting on canvas

Felaket Serisi / Disaster Series, 2020

35 x 25 cm

Tuval üzerine yağlı boya / Oil painting on canvas

Nalan Yırtmaç
Manzara /Landscape, 2022

115 x 70 cm
Tuval üzerine yağlı boya
Oil painting on canvas

Nalan Yırtmaç
Oto-portre / Self Portrait, 2022

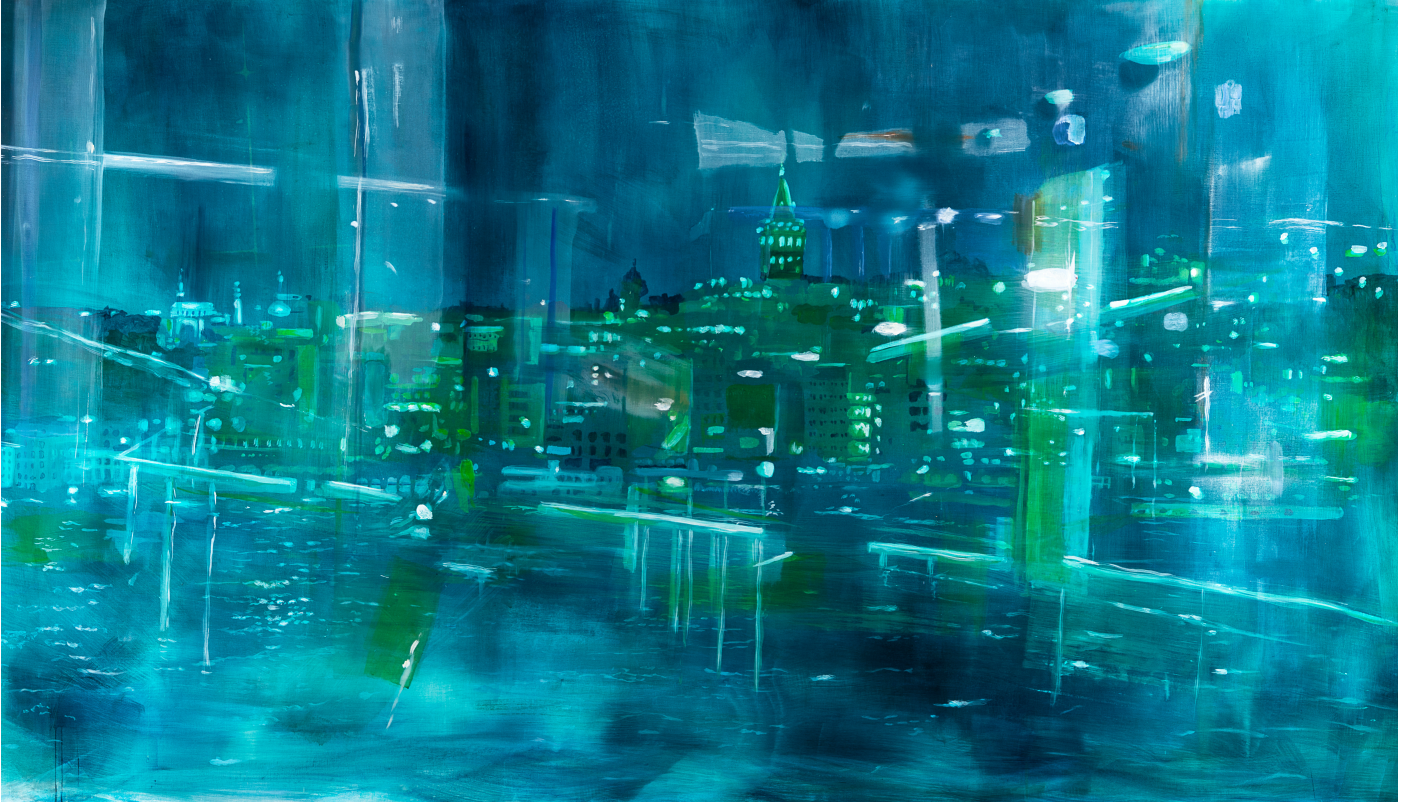
10 x 15 cm
Ahşap üzerine yağlı boya
Oil painting on wood pannel

Nalan Yırtmaç
Felaket Serisi / Disaster Series, 2021

80 x 35 cm
Ahşap panel üzerine yağlı boya
Oil painting on wood panel

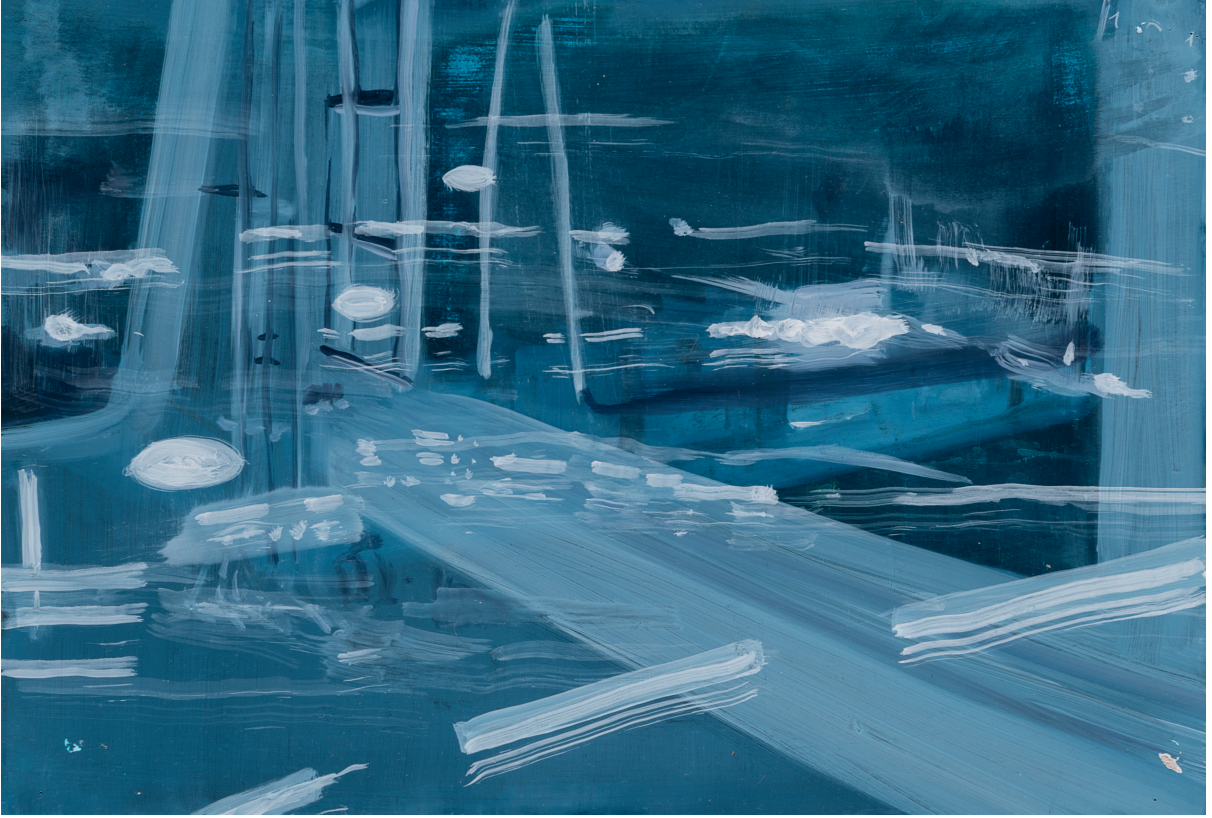
Şive Neşe Baydar
Gece Serisi İstanbul / Night Series Istanbul, 2022

200 x 149 cm,
Kağıt üzerine yağlı boya / Oil painting on paper

Şive Neşe Baydar
Gece Serisi İkinci Kat / Night Series Second Floor, 2022

43 x 54 cm,
Kağıt üzerine yağlı boya / Oil painting on paper

Şive Neşe Baydar
Gece Serisi Vapurdan / Night Series From the Ferry, 2022

60 x 40 cm,
Kağıt üzerine yağlı boya / Oil painting on paper

Şive Neşe Baydar
Gece Serisi Balkon
Night Series Balcony, 2022

30 x 18 cm,
Kağıt üzerine yağlı boya / Oil painting on paper

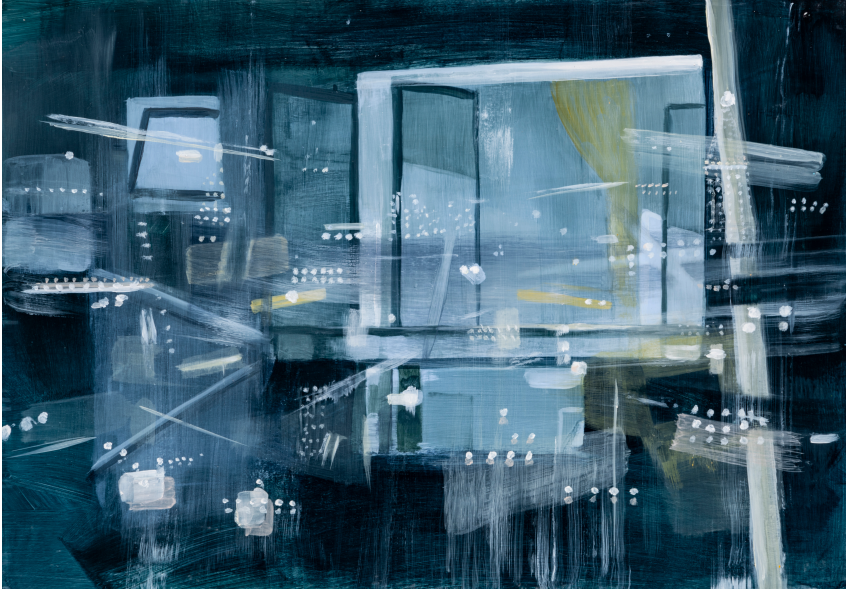

Şive Neşe Baydar, Gece Serisi Şehir / Night Series City, 2022
70 x 40 cm Kağıt üzerine yağlı boya / oil painting on paper

Şive Neşe Baydar, Gece Serisi Liman / Night Series Harbour, 2022
70 x 40 cm Kağıt üzerine yağlı boya / oil painting on paper

Şive Neşe Baydar, Gece Serisi Pencere / Night Series Window, 2022
100 x 70 cm Kağıt üzerine yağlı boya / oil painting on paper

Şive Neşe Baydar, Gece Serisi Merdiven / Night Series Stairs, 2022
100 x 70 cm Kağıt üzerine yağlı boya / oil painting on paper

Başak Kaptan
Yolcu Koltuğu / Passenger's Seat, 2022

Mekanik Uygulama: Atakan Aydın
Yerleştirme, 45 x 20 x 23 cm

Mechanical Application: Atakan Aydın
Installation, 45 x 20 x 23 cm

Başak Kaptan
Yolcu Koltuğu / Passenger's Seat, 2022

"Türkiye'nin Kalbi Ankara" (Rusça: сердце Турции / Serdtse Turtsii), Cumhuriyetin 10. yılını kutlamalarını konu alan 1934 Sovyetler Birliği yapımı siyah beyaz belgesel filminden seçilmiş karelerin orta format film üzerine yeniden kurgulanmış çizimleri.

Mekanik Uygulama: Atakan Aydın
Yerleştirme, 45 x 20 x 23 cm

Drawings on medium format film which drives from the selected frames of black and white documentary film called "Ankara, The Heart of Turkey " (Russian: сердце Турции / Serdtse Turtsii) made in the Soviet Union in 1934 for the celebrations of the 10th anniversary of Turkish Republic.

Mechanical Application: Atakan Aydın
Installation, 45 x 20 x 23 cm

Başak Kaptan, Detay, Yolcu Koltuğu / Detail from Passenger's Seat, 2022

Başak Kaptan
Günün Tortusu / Residue of the Day, 2022

Yerleştirme, 120 x 20 x 12 cm
Led ışık, ahşap raf, 8 parça 15 x 20 cm cam, is ve yağ

Evrin Kavcar
Asabiye Ziyaretleri / Mental Visits, 2022

Yerleştirme, Değişen ölçülerde modelleme kili, suluboya
Installation, Modelling clay in varying sizes, watercolour

Evrin Kavcar
Asabiye Ziyaretleri / Mental Visits, 2022

Değişen ölçülerde modelleme kili, suluboya
Modelling clay in varying sizes, watercolour

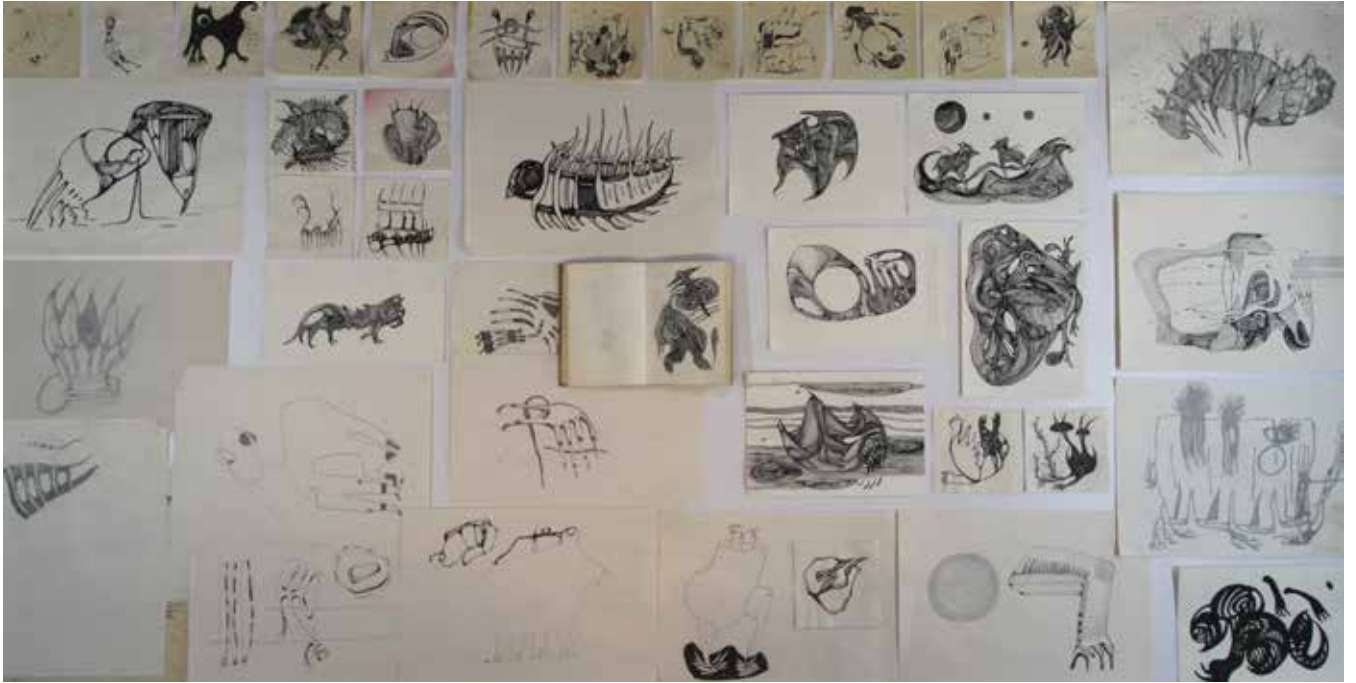
Evrin Kavcar
Asabiye Ziyaretleri / Mental Visits, 2022

Değişen ölçülerde modelleme kili, suluboya / Modelling clay in varying sizes, watercolour

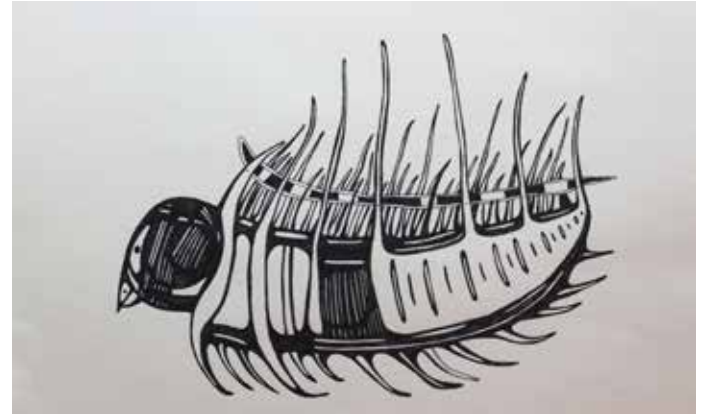
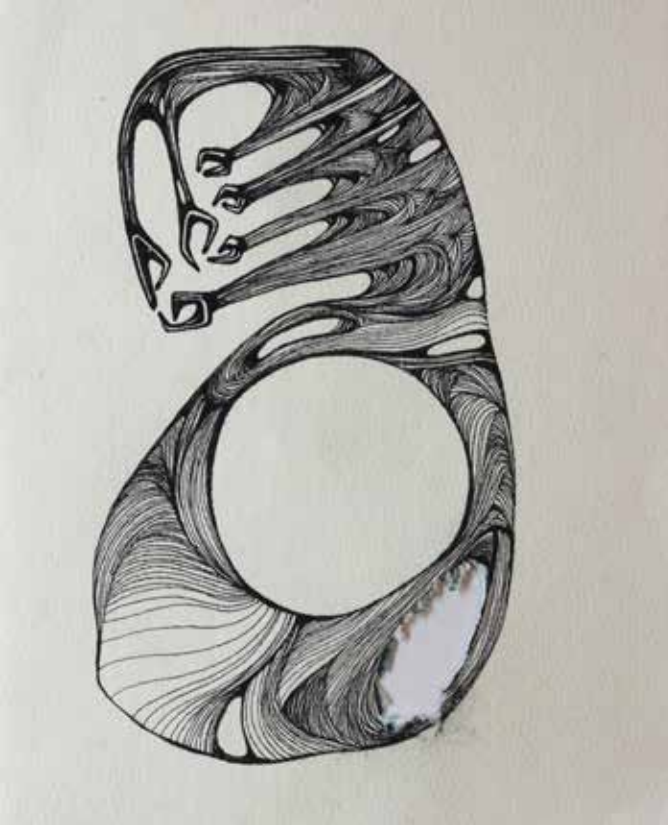
Evrin Kavcar
Asabiye Ziyaretleri / Mental Visits, 2022

Değişen ölçülerde modelleme kili, suluboya
Modelling clay in varying sizes, watercolour

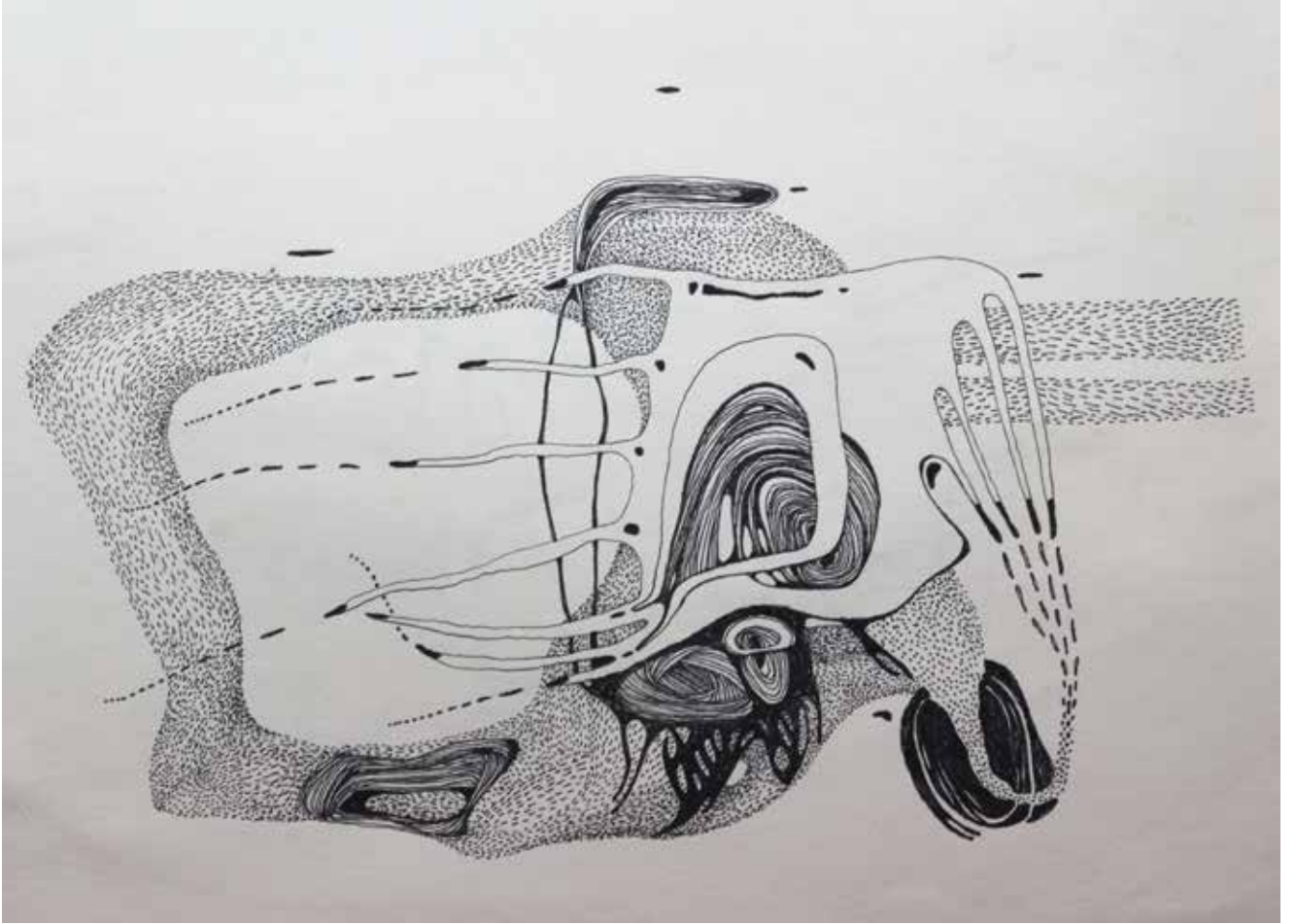
Evrin Kavcar
Ruh Defteri / Soul Notebook 2020-22

Masa üzerine yerleştirme, farklı boyutlarda çizimler
Drawings on various sizes

Evrin Kavcar
Ruh Defteri / Soul Notebook 2020-22

Masa üzerine yerleştirme, farklı boyutlarda çizimler
Drawings on various sizes

Evrin Kavcar
Ruh Defteri / Soul Notebook 2020-22

Masa üzerine yerleştirme, farklı boyutlarda çizimler
Drawings on various sizes

Evrin Kavcar

Ruh Defteri / Soul Notebook 2020-22

Masa üzerine yerleştirme, farklı boyutlarda çizimler / Drawings on various sizes